

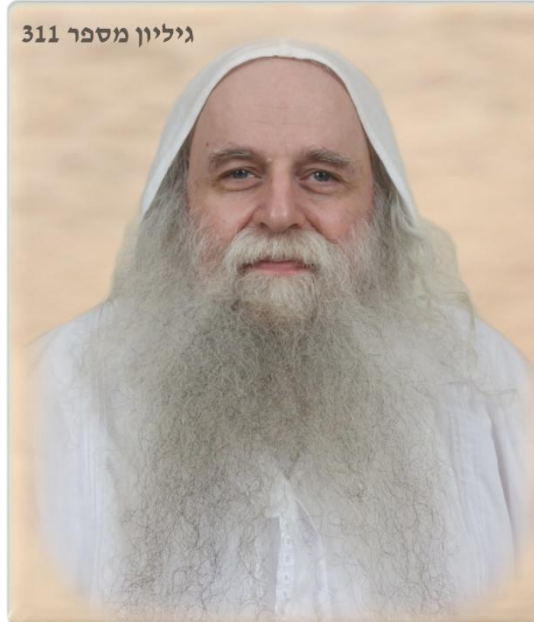

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת האזינו תשפ"ז

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת האזינו הכנה ליום כיפור תשפ"ז כאיש אחד בלב אחד הסוד – שמקרב את הגאולה

הדורות עם ההסתר פנים, לא יודע אם זה בזדון, אבל מחוסר ידיעה – כן. תינוקות שנשבו, כמוני שנולדתי בארגנטינה, הם לא התייחסו שמה במיוחד, בעולם החילוני, לא התייחסו במיוחד לתורה או שקיבלנו את התורה מהשמים, או שהיא מחייבת. לא, זה ענין של דתיים. וגם כמה דתיים כבר ראית שם? כמה זקנים היו אז? היום ברוך ה' מלא בעלי תשובה. אבל אז היו כמה זקנים ב'שולע', איפה שלמדנו. גם לא הבנת מה הם עושים: 'דאווענען', 'דאווענען', זהו. אף אחד לא הסביר לך כלום.

אז כן, בסופו של דבר בזמן של הסתר פנים יש שמתכחשים לקיומו של האל, יש שמתכחשים לתורה, יש שמתכחשים לזה שעם ישראל עם סגולה, כן, מתכחשים לכל דבר. העזות או חוסר הידיעה גורמת לענין הזה. זה הסתר בתוך הסתר, שכבר בתוך הסתר בתוך הסתר. ה' יעזור. היום ברוך ה' מתעוררים לתשובה – דבר גדול. זה חלק מההכנה לגאולה הקרובה, בעזרת ה' במהרה, ברחמים ובנעימים.

אז רואים את ההתעוררות של משה רבינו לנסות לעורר את עם ישראל. הנביאים שנשלחו בהמשך לעורר את עם ישראל, חלק מהם נרצחו, נרדפו. והיו נביאי שקר שהיו סותרים את דברי הנביא, ואז העם היה צריך לבחור במי הוא מאמין. וזה היה מונע מהם לעשות תשובה. מדובר בירמיהו למשל. ה"לְעִמָּת זֶה", כן? לכאורה כמו שיש גילוי אצל משה רבינו, אצל הנביאים האמתיים הקדושים – אז כביכול גם להם יש איזה גילוי שמה, אם זה באומות אז בלעם, ואם זה בישראל אלה נביאי השקר, נביאי שקר שהיו משקרים. וזה גורם לבלבול לעם הקודש, כי אם אומרים לך שיהיה חורבן או אומרים לך 'לא, הכל יסתדר' – טבע האדם להאמין להם שהכל יסתדר, לא שיהיה חורבן. ולכן לא חזרו בתשובה.

חכמים אמרו שהמן הרשע החזיר בתשובה יותר מכל הנביאים ביחד. זאת אומרת, כשיש עלינו דינים וגזרות קשות, שממשמשות ובאות וזה כבר לא רק משהו רוחני, זה ירד לתוך העולם, כן? הענין של פורים – אז העם חוזר בתשובה. כשכבר

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! שנה טובה ומתוקה! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת האזינו תשפ"ז. ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו משתדלים ללכת בה.

ויש פה כל מיני מחשבות. קודם כל, השפה של הפרשה, שפה של שירה. מעניין למה אומרים שירה. אני קצת עוסק, להבדיל, בשירה. לפעמים כותבים מלים, לפעמים חרוזים, לפעמים ככה, לפעמים כותבים מאמר – פתאום באה שירה. שירה זה ממקום אחר. עושה רושם אחר על הנפש, גם של המשורר גם של השומע. זה משהו מיוחד, גבוה, קסום, שמבטא דברים חזקים מאד, יותר מהשפה הרגילה, גם אם השירה היא בשפה הרגילה, שזה לא המקרה כאן כי השפה קדושה מאד מאד ומיוחדת, אין כמוה. ובכל זאת שירה – אז המסר נכנס גם דרך הלב, כי זו שירה.

שתיים: אומרים חכמים, הוא פונה לשמים ולאֶרֶץ ועושה אותם עדים, שני עדים נצחים, כדי שאם עם ישראל יגידו שהם לא קיבלו את התורה, אז יהיו שני עדים נצחיים שיגידו שעם ישראל קיבל את התורה. אז זו התראה בפני שני עדים, זה לא משחק.

ואנחנו רואים את משה רבינו בסוף ימיו. הוא רוצה, ככה לפי לעניות דעתי, לסיים את המלאכה בצורה הטובה ביותר. אז הוא מתריע בעם ישראל. הוא גם מוכיח את עם ישראל, הוא גם מזהיר את עם ישראל, ומנסה לחדד את עם ישראל. והוא מנסה לעורר, או שהוא מעורר, 'יסורי מצפון' כמו שזה נקרא היום, בעם ישראל על שלא כיבדו את ה' יתברך ובגדו בו, ויבגדו בו אחר מותו של משה רבינו בעיני עבודה זרה, שזה דבר מזעזע כשלעצמו חוסר הנאמנות הזו.

אז הוא כאן מציג את הכאב האלקי, אם אפשר לקרוא לזה ככה, מהבנים, 'בָּנִים לֹא אֶמָן בָּם' – מה ה' עשה בשבילנו, בשביל עם ישראל, ואיך אנחנו מתנהגים? אפשר לשאול: מה, עם ישראל התכחש לזה שהוא קיבל את התורה? כן. במשך

חזקה כל כך, שזה יגרום לשכינה, ה"ה"א, לחזור ולשרות בקודש הקדשים. ואז יהיה גילוי פנים, לעומת הסתר פנים. הכוונה, זה יביא את הגאולה השלמה.

אז יש לנו הזדמנות ביום הכיפורים להתנקות מכל העבירות והעוונות והפשעים, ושה' יתברך יעזור לנו, ותבוא הגאולה – שזו מטרת הבריאה. מטרת הבריאה היא לא הסתר פנים, והיא לא סבל אינסופי, וזה לא איזה גלגל שמסתובב וימשיך להסתובב. לא. יש תכנית אלקית, שהיא מתקרבת לקצה בשלב הזה של הגלות. וכמו שאמרנו, אנחנו בחבלי משיח, כל רגע יכול להתגלות משיח, ויתחיל השלב של הגאולה, שגם לה יש שלבים. זה לא ביום אחד הכל מסתדר. יש שלבים. יש נסיונות, לפרט, לכלל, בגשמיות, ברוחניות, כל מיני תיקונים, כל מיני ענינים. מי יודע. הרמב"ם אומר שאף אחד לא יודע, עד שנגיע – אז נבין על מה מדובר.

בינתיים צריך להתחזק, לזכות ולזכות את הרבים בדרך עץ החיים, הספר שלנו, לקחת אותו, לחלק אותו בכל מקום – וגם לפרסם את 'ערב דא"ז', שירים שאנחנו שרים אחר חצות לילה לעורר את הנשמות, שכולנו נזכה. כולנו צריכים לזכות, שלא "יִדָּח ממנו נִדָּח".

ובאמת רואים את הכאב של משה רבינו. בתור אחד כזה שמקבל קהל כבר הרבה מאד שנים ורואה את כל הצרות ואת כל הנשמות בכל המצבים – מאד מאד מאד כואב לראות נשמה בבזך. עוד יותר כואב אם היא לא רוצה לצאת מהבזך. עוד יותר כואב אם היא עוד רוצה להכניס את הזולת לתוך הבזך. ה'

ישמור. ואנשים לא מבינים בכלל מה קורה אִתָּם. לא מבינים במלחמת היצר כלום. לא מבינים שיש יצר שהוא מלאך, לא הפרטי ולא הכללי, ולא מפת הקרב ולא שום דבר.

עכשיו ברוך ה' עם התפשטות המעיינות של 'דרך עץ החיים' מתחילים להיות מושגים אפילו אצל אנשים שלא הייתם מאמינים. זה כבר נכנס, מתחיל להכנס. זה חשוב מאד, כי זה כלי הנשק שיש לנו למלחמה הרוחנית, חוץ מלימוד וקיום התורה – זה 'דרך עץ החיים': זה להתחדד במלחמה, להתחדד בבידורים, להתחדד בדבקות שאינה פוסקת, בתיקון המדות, בעבודה לְשִׁמָּה למען שמו באהבה, אהבת הבריות, תיקון עולם במלכות שד"י. כל הדברים שיהיו אמתיים, קדושים, טהורים, כמו שראוי, לא קרדוס לחפור בה ולא שום דבר מהסוג הזה. עבודת ה' ממש – זה מה שצריך להגיע מעל טעם ודעת.

ומעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. אנחנו הקטנים אומרים: גם מעט מהחושך דוחה הרבה מן האור, כי האור מסתלק. רחמנא לצלן.

אז לכן צריך לנצל את הזמן הזה, שהוא זמן שניתן לעשות בו תשובה על כל השנה שעברה, ולהגיע ליום כיפור ולעשות את העבודה מאהבה ומיראה. מצד אחד, גם קצת יראת העונש לא מזיקה כדי שבן אדם לא יעשה שטויות. לא להתגאות: יש אנשים שיש להם לפעמים עליה כל שהיא ואחר כך הם

רואים את הצרות חוזרים בתשובה. צריך כל הזמן להתעורר לתשובה. ואנחנו מדברים בענין התשובה כי זה גם הכנה ליום כיפור שמתקרב ובא עלינו לטובה.

ובלט לי מאד הרצון של משה רבינו 'לסנגר' כביכול על ה' יתברך, ולהוכיח את עם ישראל על הצער שהם גורמים וגרמו ויגרמו. והסיום של הפרשה: הקדוש ברוך הוא מדבר בתקיפות מאד למשה רבינו על זה שהוא לא יכנס לארץ. הוא נותן לו לראות את הארץ אבל הוא לא יכנס לארץ, כי לא קידשו את שמו של ה' יתברך ובמקום לדבר אל הסלע, שזה היה יכול להיות נס גדול, הכו בסלע – שזה קצת יותר טבעי, יכול להיות שיש מעין מתחת... ולכן גם משה וגם אהרן לא זכו להכנס לארץ.

כל סיום של חיים, של תקופה, זה דבר לפעמים מצער. סיום של חיינו של משה רבינו, אני עד עכשיו מצטער מזה, ומאין שזה הסתיים, שהוא באמת לא הצליח ולא נכנס לתוך הארץ, הצליח עד עבר הירדן, לא סיים את המלאכה להכנס. ה' יתברך מדקדק עם חסידיו כחוט השערה.

ה' יתברך, אין לנו תפיסה והשגה בו כלל, אבל הוא מנהיג את העולם בחסד, דין ורחמים. ונוטה יותר לחסד. אבל יש גם דין. אם אין דין – אין משפט, אין שכר ועונש, ואין קבלת שכר לעתיד לבוא. זה דבר שמשלשל אחד מהשני.

ה' יתברך רוצה שנוזכר לעולם הבא על ידי בחירה חפשית, מלחמה ביצר הרע הפרטי והכללי, קיום התורה והמצוות. לכן חייבת להיות מדת הדין, חייב להיות משפט, חייב להיות שאפילו משה רבינו ואהרן

הכהן נענשים על שלא קידשו את שמו יתברך. וזה לא דבר קטן. באמת, כל אדם צריך לחשוב על כל מחשבה, דיבור ומעשה שהוא עושה – אם זה מקדש את השם יתברך, או שחלילה זה חילול השם. וזה לא בירור פשוט, כי אצל אוכלוסיה מסוימת זה יחשב לקידוש השם, ואצל אוכלוסיה אחרת עם מוחין אחרים זה יחשב לחילול השם. מובן שבן אדם נבחן לפי המוחין שלו ולא של משהו אחר, אבל זה לא פשוט. זה לא משהו שחור-לבן שקל לדייק בו.

אז אנחנו רואים פה את עם ישראל נזוף, ושהתרו בו בפני עדים, ומשה רבינו מזהיר אותם: אוי ואבוי, מה יהיה אם תבגדו בה', 'וכבר עשיתם את זה מהרגע הראשון', הוא אומר, כן? במלים שלי. והסיום, שהוא לא נכנס לארץ, שזה קשור גם לעם ישראל, שהם לחצו את משה בענין מי מריבה ואז הוא הכה את הסלע. דבר משפיע על דבר – העם משפיע על המנהיג, המנהיג משפיע על העם. לפעמים המנהיג לא מושפע מהעם, לפעמים יכול להיות רגע מסוים שכן. ככה זה.

ועכשיו לעניננו, שצריך להתכונן. עשרת ימי תשובה, ולהתכונן ליום כיפור, כדי שה' יתברך יכפר לנו על כל העוונות. על בין אדם לחברו צריך לפייס את חברו. זה לא דבר פשוט לפייס, זה לא דבר פשוט להתפייס, אבל זה מה שצריך לעשות. וצריך לעשות תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. התשובה תהיה

כל נשמות ישראל זה פנימיות השכינה, לא פחות. אז אם יש אחדות בעם ישראל – זו אחדות בגוף אחד, "כאיש אחד בלב אחד", זה לא סתם, זה על פי הסוד. ואז השכינה גם כן בנויה כולה. ואם השכינה בנויה כולה – יגיע רגע מהר שתתיחד עם דודה. וזו הגאולה.

כאן בארץ. אולי בגלל שיש פה רוב של יהודים? אולי בגלל ששמה גלות? אין לי מושג. אבל ההרגשה הזו שזה אח שלך – זה מעל טעם ודעת, זה לא משנה מה הדעות שלו, מה המעשים שלו, מה כלום, זו נשמה אחת, זה צוות אחד שלם.

והדבר הזה, זה הכי חשוב – אז ה' יתברך משתיק את מדת הדין, והיא לא פוגעת בעם ישראל. ואפילו אם המצב של קיום המצוות הוא לא מאה אחוז, זה שומר עלינו.

ועכשיו בזמן הזה, שכבר ראינו מספיק צרות, ועדיין רואים מספיק צרות באופק, ה' ישמור, ואין שקט – זה הזמן של אחדות נשמית בין כולם, וששם ה' יתחבב על ידינו וגם האומות יגידו 'הנה, עם ישראל, העם של הקדוש ברוך הוא, תראו איך הם מתנהגים'. זה קידוש השם, כמו שאמרו, 'אור לגוים' ולא חושך לגוים. ובכל מה שאנחנו עושים – לקחת בחשבון שזה או קידוש השם, או חס ושלוש הפוך. מבינים?

יהי רצון שנצליח!

לחיים! לחיים! לחיים!

שנה טובה ומתוקה! גמר חתימה טובה לכולם!

ושנצליח!

נא להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל שעה

למען שמו באהבה,

לזכות כל נשמה – וגם 'ערב דא"ז', אותו דבר.

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום, שנה טובה וכל טוב סלה!

מתגאים. ואז הם נופלים, והעבודה הולכת לסטרא אחרא. לא חבל? אז לא להאמין ליצר הזה של הגאווה, לא להאמין אף פעם. האדם הוא כלום. רגע אחד הוא מלאך – רגע אחד ה' ישמור מה הוא יכול לעשות.

אז צריך לעשות עבודה אמיתית – 'דרך עץ החיים', ולשמוע את שירי דא"ז, 'ערב דא"ז', זה מחזק מאד את הנשמות. היום אנשים אין להם סבלנות אפילו לקרוא, אז יש להם סבלנות לשמוע מוזיקה? יפה, דרך שמה יתחזקו, בעזרת ה'.

הכי חשוב באמת שאדם ירגיש שהוא כלום ויראה מעלות זולתו. וזו מעלה שהוא רואה את מעלת זולתו וחסרון עצמו. זה מצוין. כמובן, אדם צריך לשאוף לתקן את הכל, בסיעתא דשמיא. ולהיות "כאיש אחד בלב אחד", כי כל נשמות ישראל זה פנימיות השכינה, לא פחות. אז אם יש אחדות בעם ישראל – זו אחדות בגוף אחד, "כאיש אחד בלב אחד", זה לא סתם, זה על פי הסוד. ואז השכינה גם כן בנויה כולה. ואם השכינה בנויה כולה – יגיע רגע מהר שתתיחד עם דודה. וזו הגאולה.

ולכן העבודה של כל אחד קובעת. העונה של כל אחד קובעת. אהבת הבריות ואחדות פנימית, אחדות פנימית פשוטה: לא משנה מה היהודי הזה עושה, מה הוא אומר, איך הוא מתנהג – אני אוהב אותו כי הוא יהודי. זו אהבת ישראל. אני מוכן לעזור לו. כואב לי הכאב שלו, כואבת לי הנפילה שלו, כואב לי טמטום הלב וטמטום המח שלו. כאיש אחד בלב אחד. למעלה הזו אנחנו צריכים להגיע.

כשאני הייתי ילד בחוץ לארץ, ראית יהודי – אהבת אותו. לא היה חשוב מי, מה, מו. הוא יהודי? הרגשת שהוא אח שלך. אני תמיד אומר את זה. ולצערך, לא תמיד הדבר הזה נשמר

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיך-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – הכנה ליום כיפור תשפ"ז

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ו' תשרי תשפ"ז

- א. ה' ית' שמח לסלוח לבניו.
- ב. ה' ית' לא יכול לסבול לא לסלוח לבניו, אם עשו תשובה – הכל תלוי בחרטה.
- ג. יש לעורר געגועים לה' ית' כל יום.
- ד. יש לערוך חשבון נפש כל הזמן.
- ה. צריך להתמסר לה' ית' מאהבה ומיראה ולחשוב תמיד: כיצד לעשות לו נחת רוח.
- ו. בגאולה השלמה המתקרבת ה' ית' יתגלה וימלוך. אתה מוכן לזה?
- ז. אם אדם כועס, מה הוא מצפה שיקרה?
- ח. אם אתה חפץ שינהגו כלפיך בבחינת "מעלים עין מסוררים" – כך נהג עם זולתך!
- ט. העקשנות, זו מדה קשה מאד שגורמת להרס ולחורבן! עקשנות דקדושה – מדה מעולה, בתנאי שיודעים להשתמש בה במדה הראויה ולשם שמים.
- י. לנופל במלכודת הגאווה – קשה מאד לצאת ממנה. צריך סיעתא דשמיא, ושהאדם יתבונן בפגמיו ויתבייש.
- יא. אדם שאינו בנוי היטב בדע"ה ושאינו יודע לקרוא את מפת הקרב שלו ושל משפחתו ולהעמיק בה באמת – מצבו מסוכן מאד, והכל עלול להתמוטט בכל רגע, ר"ל!
- יב. את דע"ה צריך להנחיל לילדים מגיל אפס, כאשר עדיין ניתן להשפיע עליהם. ואז "גם כי יזקין לא יסור ממנה", בס"ד.
- יג. יום הכיפורים תשפ"ז: יש להתפלל על כלל עם ישראל, לא רק על עצמו – ועל כלל העולם, ועל כך שהתכנית האלקית לתיקון עולם בס"ד תצליח.
- יד. פרד"ס התורה הוא השלמות. מי שעוסק רק בחלק מהפרד"ס – גורע מהשלמות, של עצמו ושל כלל העולמות.
- טו. מי שאשתו אינה מרוצה ממנו, עליו לפשפש במעשיו ולקבל יעוץ והדרכה.
- טז. אמנות כשרה – מפיגה מתחים, ומשמחת את האמן ואת זולתו.
- יז. השגרה והקביעות בסדר היום הם עוגן לנשמה!
- יח. יש להיות עניו עם בני ביתו. כך אומר ה'תנא דבי אליהו' הקדוש זי"ע.
- יט. מטרת העולם – גילוי פנים! ולא הסתר פנים.
- כ. ה' ית' אינו ותרן. אפילו למשה רבנו הוא לא ויתר על ענין מי מריבה, ולא אפשר לו להכנס לארץ! ומה נאמר אנו אזובי הקיר?! לכן צריך להתאמץ בתשובה, תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א!
- כא. השתדל: לראות בקנה אחד עם ה' ית', להיות מכוון עם ה' ית', "תמים תהיה עם ה' אלקיך", ולעשות הכל על דעת המקום!
- כב. בקשו רחמי שמים כעני בפתח! בבושת פנים, כי האדם הוא כלום, לחלות פני מלך מלכי המלכים הקב"ה!
- כג. אם אתה באמת חייל של ה' ית' – אין לך מה לדאוג! המפקד העליון, הקב"ה, ידאג לכל מה שאתה צריך לטובה!
- כד. כאשר אתה אומר את 'סדר העבודה' של כהן גדול במחזור יום הכיפורים – נסה לדמיין את הכתוב ולחיות אותו. זה יועיל לך מאד.
- כה. קבל על עצמך ב"נ ללמוד כל יום בספר 'דרך עץ החיים' ולעזור בהפצתו לזיכוי כלל עם ישראל. זו זכות שתעמוד לך בעולם הזה ובעולם הבא! וכך גם לגבי 'ערב דא"ז'.

**לחיים! לחיים! לחיים! גמר חתימה טובה ושנה טובה ומתוקה לכלל עם ישראל בגשמיות וברוחניות!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.**